

Tegnap egész nap szakadt az eső Csongrád megyében

Hideg van, pótfűtés nincs

Megállás nélkül szakadt tegnap egész nap az eső a megyében. A hőmérséklet nem emelkedett 10 fok fölé. A meteorológiai előrejelzés a hosszú hétvégére sem ígér javulást. Szegeden nem tervezik a pótfűtést. A szegedi meteorológiai állomáson nem tudták megmondani, mikor volt utoljára ilyen hideg júniusban a megyében.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Többen érdeklődtek már a Szegedi Hőszolgáltató Kft.-nél, hogy a szokatlan júniusi hideg miatt lesz-e pótfűtés a városban. *Básthy Gábor* ügyvezető igazgató egyértelmű nemmel válaszolt. Elmondta: a hőszolgáltatónak – a rendelet szerint – szeptember 15-étől május 15-éig kell a fogyasztók rendelkezésére állnia.

– Már tart a több száz hőközpont és a kazánok karbantartása. A munkálatokat csak rendkívüli esetben állítanánk le, és kezdenénk el a pótfűtést – mondta az ügyvezető igazgató, aki hozzátette: a pótfűtésről érdeklődők nem árulták el a címüket, ezért nem tudta megvizsgáltatni az ismeretlen háztömböket. Arra a cég vezetője sem emlékszik, hogy utoljára mikor volt 10 fok körüli hőmérséklet júniusban. Két éve viszont olyan zord volt az időjárás, hogy csak május végén álltak le a fűtéssel.

A rendelet szerint akkor kell mindenképpen elindítani a fűtést, ha a napi átlaghőmérséklet három napig tartósan nem haladja meg a 12 fokot. A szegedi meteorológiai állomáson érdeklődésünkre elmondták: péntek kivételével az átlaghőmérséklet meghaladta az előbb említett értéket. Kirívó volt viszont a csütörtök reggel, amikor Szegeden csak 3,7 fokot mértek hajnalban. Igaz, Szombathely környékén kisebb fagyokat észleltek. A csütörtöki hideg és az ország felett kialakult ciklon – amelynek középpontja éppen Szeged volt – előrevetítette a pénteki zord időjárást. A vastag felhőtakaró miatt a hőmérséklet csak 10-11 fok volt, de a nagy szél és a folyamatosan szakadó eső miatt a hőérzet ennél sokkal alacsonyabb volt. Az állomáson nem tudták megmondani, mikor volt utoljára ilyen hideg júniusban a megyében. Közölték, hogy ilyen adattal csak kedden tudnak szolgálni.

Az előrejelzés szerint a következő napokban sem várható az időjárás számottevő javulása. A mai csendesebb nap után vasárnapra ismét beborul az ég, és szórványos esőzésre kell számítani még pünkösdhétfőn is. A hőmérséklet csak minimálisan emelkedik, de nem haladja meg a 15 fokot. A hosszú hétvége után kisebb felmelegedés, tavaszias idő várható. A meteorológusok arra azonban nem számítanak, hogy három napig 12 fok alatt lesz az átlaghőmérséklet.

A szegedi Klauzál téren 12 fokot mutatott a tegnapi hideg esőben a hőmérő

Fotó: Schmidt Andrea

NEM KÉRTEK PÓTFŰTÉST VÁSÁRHELYEN

Lapunk információi szerint a napokban hidegebbre fordult idő ellenére sem kértek pótfűtést a vásárhelyi panellakásokban élők. Ezt közös képviselőktől tudjuk: tegnap délután többször is szeretnék volna felhívni a távfűtő kft.-t, de a cég egyik telefonját sem vették föl, az igazgatót, *Kurunczi Mihályt* sem sikerült elérnünk. Így csak a közös képviselőkre hagyatkozva írjuk azt, hogy a cégnél már folyik a kazánok karbantartása.

Ismét árhullám a Tiszán

Ismét árad a Tisza a nagy esőzések miatt, egy nap alatt fél métert emelkedett a folyó vízszintje. Vasárnap vagy hétfőn várhatóan előnti a szegedi alsó rakpartot a víz, s azt le is zárják a forgalom elől.

Folyamatosan zuhog az eső – nemcsak nálunk, hanem a Tisza és mellékfolyói vízgyűjtő területén is. Tegnap mintegy 20 milliméter eső hullott egy-egy területen – mondja *Priváczkiné Hajdu Zsuzsanna*, az Atikővizig ügyeletvezetője. A hegyekben hullott csapadék máris érzeteti hatását: alighogy levonult minden időköz legnagyobb árhulláma, ismét áradnak a folyók. A Felső-Tisza azért árad, mert ott máris jelentkezik a hegyekből lezúduló csapadék hatása, az Alsó-Tisza pedig most még elsősorban azért, mert – a leendő víztöbblet befogadására számítva – Kiskörénél megkezdtek a tározó kiürítését.

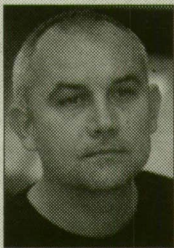
Szegednél tegnap délután 477 centiméter volt a víz – negyvenhét centivel magasabb, mint tegnapelőtt –, és az áradás mértéke továbbra sem csökken. Vasárnap vagy hétfőn víz alá kerülhet az alsó rakpart; néhány órával a föltelvezhető elöntés előtt le is zárják. A Maros Makónál tegnap délután 181 centi volt, a következő három napban még várhatóan nem kell készülséget elrendelni. A Hármas-Körös szintén árad, de most még e folyó esetében sincs szükség árvízvédelmi készülségre. A Duna – mely megint árad – ismét beleszól a Tisza vízállásának alakulásába. A jövő hét elején első fok fölé emelkedhet a torkolat fölött a készülségi szint. A belvízzel borított terület nagysága ismét növekedésnek indult.

F. CS.

Baleset-dömping négy halottal

Rengeteg közúti baleset történt az elmúlt két hétben, amelyekben az időjárás is közrejátszott. Negyven karambol végződött személyi sérüléssel. A balesetek felében súlyos sérülteket kellett a mentőknek elszállítani. Huszonhárom embert még mindig kórházban ápolnak, négyen pedig meghaltak.

Tuczkov Szilvána, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság sajtóreferense elmondta: a balesetet okozó autósok általában nem a látási és útviszonyoknak megfelelően közlekedtek. A balesetek okozója lehetett a kettős fronthatás is, ami hétfő óta uralkodik, s ami figyelmen kívül lehetett a hideg- és a melegfrontra érzékenyeket.

Búcsú a Háztól

DARVASI LÁSZLÓ

Régebben ringott szemben, a vízen egy hajóház, oda is lejárunk. Vagy a kis kávézó mellettünk, a sarkon a papírbolt, hol százszerű ironokat lehet beszerezni, a szomszédos Radnóti gimnázium, és hosszan lehetne sorolni, mert itt és most, a búcsúzás keserédes pillanataiban nem csak a Stefánia tízről van szó, e sokszobás, impozáns bérpalotáról, melynek ablakai mind a Tiszára tekintenek, az elfogyó, slankos kis vízre vagy az örjöngve meghízó folyamra, illetve a Móra park lélegező zöldjére, hiszen magától a környéktől is búcsúzunk. Mese nincs, kicsit kimegyünk a városból. Nagy, tágas, modern szerkesztőség vár ránk, nyugati filmekben láthatók az ilyen redakciók, egy térben sisteregnek majd a hírek, egyazon térben szalad a gép rendszerébe a Grand Cafe mozi programja, a vadaspark legújabb pumabébijének fotója, vagy a Lékó-interjú. Ilyen szerkesztőség az országban szinte még nem is épült. S ennek így kellett lennie.

Jómagamat, s megannyi társamat a nyugodt és barátságos, a hatalomból nagyvonalúan kihátráló Sz. Simon István idejében Dlusztus Imre hozott a laphoz, ki aztán jó tíz évre főszerkesztője is lett a Dél-magyarországnak. Itt tanultuk meg a szakmát, e sokszor átírt falak között néztük, hogyan kiáltják ki a köztársaságot, itt váltak el a politikai ízlések és világlátások, itt kezdtük el a szabadabb gondatok bonyolult művelését egy gazos, sérülésekkel és nemzeti traumákkal teli világban, innen mentünk át a pártbizottságra, amikor a széthulló hatalmon még próbált volna valamit kinyesni a közpiacra kerülő állami koncból, itt tanultuk meg, hogy az ideológia kódbevesző diktátumai után a példányszám éppolyan szentség lesz, mint a sérülékeny szakmai tisztesség. Ebben a házban éltünk meg a rendszerváltás utáni „életre-halálra” szóló hírharcoltat, amikor a „lila” Délvilág volt a lap konkurens. Akkor még nem értettem, hogy az „ellenlap” – máskülönben régi „délmagyaros” – kollégái Nikolényi Pista vezetésével miért pezsgőt isznak rendre a sajtóklubban a lapzártá nikotinos éjszakájában, ma már, érteni vélem ezt a gesztust. Ki elment, kit küldtek, ki kikopott e sokat látott házból, lelkek és érdekek sérültek olykor, életek és sorsok vettek szerencsétlen kanyarokat, s e ház története éppúgy őriz boldog sóhajokat, szép újságról teljesítményeket, mint keserű könnyeket. Szerintem még „szakmai indítatású” szerelmek is megestek e falak között, de ezt csak a sajtófilológusoknak mondanám, akiket minden pókháló érdekel. És vannak halottaink számosan. Kollégák, és barátok mentek el, váratlanul, vagy sokáig küzdve alias betegségekkel. Rájuk is emlékezünk, amikor kidobozoltunk a Stefánia tizből.

Talán szentségtörő, mégis azt mondanám, Szegednek kissé halátlan dolog újságot írni, s nemcsak azért, mert az ilyesfajta műhelyekhez, mint amilyenek mi vagyunk, mindig túlon túl közel dohog a helyi hatalom fűrészmotorja, hanem mert a mai ifjókornak, a mai „kislapajoknak”, hírek után futkosóknak, az eltökélt tárcázóknak olyan tradicionális terhekkel kell megküzdenuik, mint, teszem azt, a magyar labdarúgásnak Puskásék örökségével. Kicsoda is léphetne Mikszáth, Móra, Tömörkény, Ady, Kosztolányi örökébe?! Az ő idejükben az írstudás isteni kiváltság volt, szellemi hatalom, olyasfajta tőke, mely csak keveseknek járt. Szépírás és hírlapírás kéz a kézben járt. Manapság a város értelmisége olykor kimerül a távolságtartó kritikában, ha a lapról van szó. Csakhogy ma már azt is tudjuk, a mondatok kellemessége, bonyolultsága, cizelláltsága ellenében új informatikai hatalmasság született, ez pedig az azonnali tájékozottság szükséglete. Ne gondold el, ne ábrázold, de tudd és mutasd. Gyorsan, pontosan, sokat, lehetőleg érdekesen, ez a szakma új diktátuma, s egy ilyen vidéki lap, mint amilyenek mi vagyunk, egy kicsit talán mindig bizonytalanul, de azért eltökélten egyensúlyoz a szakmai tisztesség és a bulvár harsánysága közötti mind keskenyebb hírsávban. Amivel nem azt mondanám, hogy a bulvár tisztességtelen, de, tudjuk, az őszön világához mindig közelebb helyezi a hangsúlyt, több vér, meztelenség, kérészsztárság, miközben a másik oldal értéket őrizne, mentene, véleményt mondana, akár formálna, vitára hívna. Világtrend, hogy csökken az frott sajtó olvasottsága, mind kevesebb az előfizető, és az olvasó. A lap mindent megtesz, hogy kiszolgáljon, és ne okozzon csalódást. Ennek érdekében épült a Délmagyarország impozáns otthona a jégpálya szomszédságában, és a lap nemcsak házat épít, költözködik, hanem előfizetőit is gyarapítja. Tisztelettel jelentjük, nő a példányszámunk. Mi most elmegyünk a Stefániáról. Nyilván lesznek még szép napok a lap életében. De azért ez nagyon, nagyon szomorú dolog is nekünk. S most éppen azon tűnődöm, hogy egyik légtapasztaltabb kollégánk, Horváth Dezső, hova is állítja majd az új szerkesztőség elé a legendás, békebeli kerékpárját, melyet még a bakfis lányok is megbámultak, amikor végigsasszézta a Móra park hársvirágos sétányán.

Sólyom László az árvízi védekezésben nyújtott teljesítményt ismerte el

Elnöki zászlószalag a szentesi dandárnak

Sólyom László köztársasági elnök tegnap zászlószalagot adományozott a szentesi műszaki dandárnak. Ez kitüntetés: az árvíz elleni védekezés idején nyújtott teljesítményt ismerte el vele a hadsereg főparancsnoka.

A köztársasági őrezred tagjaival együtt érkezett meg az államfő tegnap délelőtt a szentesi laktanyába. Az elnököt *Havril András* vezérkari főnök kísérte. A dandár díszlépésben többször is elvonult az emelvény előtt, tisztelegve az államfőnek. Sólyom László a katonai protokoll kimért szabályai szerint – köztársasági elnöki adományként – zászlószalagot tűzött a csapatzászlóra az alakuló téren. Az idő rettető volt, de az államfő mosolygott, csaknem fél órája volt már a laktanyában, amikor kísérőitől végre kapott egy esőkabátot.

Sólyom érdeklődéssel figyelte a bűvárok bemutató gyakorlatát a kiképzés helyszínén, ahol megtudta: a dunai pontonhíd építéskor elsüllyedt alkotóelem – a híresztelésekkel ellentétben – nem tartalmaz robbanóanyagot. Az értesülést megnyugtató-

nak nevezte az elnök, aki a közelmúlt egyik legjelentősebb eseményének tartja az árvízi védekezést. *Kovács István* vezérőrnaggyal korábban a gátakon találkozott, ahol láthatta, miként dolgoznak a szentesi műszaki dandár katonái. Bár az államfő nem nyilatkozott az érkezésére odasereglett újságírók egyikének sem, lapunknak sem, szömvívójétől megtudtuk: a szentesi az első alakulat, melyet államfőként felkeresett. Sólyom László fontosnak tartja az árvíz elleni társadalmi összefogást, melyben jelentős szerepet kapott a hadsereg, köztük a műszakiak.

Tapsvihar zúgott fel a legénységi étkezdében, amikor Sólyom László és Kovács István kezét fogott. Az államfő a katonák előtt azt mondta, bár ő a hadsereg főparancsnoka, nem parancsol. Elsősorban szimbolikus és erkölcsi szerep az övé, s kötelességének érzi kifejezni a társadalom részéről az elismerést azért a tevékenységért, melynek köszönhetően élő és épített értékeinket a természeti katasztrófák idején megóvják a honvédség.

BLAHÓ GABRIELLA

Sólyom László, a köztársaság elnöke felköti a zászlószalagot a szentesi laktanyában

Fotó: Tésik Attila

A BELVEDERE
MERIDIONALE
szeretettel meghívja

Péter László
1956
előtt, alatt, után

című kötetének
bemutatójára.

A könyvbemutató helye:
Szegedi Városháza,
Díszterem
(Széchenyi tér 10-14.)
Ideje: 2006. június 9., 17.00
A könyvet bemutatja:
KISS TAMÁS,
a POFOSZ alelnöke.

A könyv kiadását
a Szegedi Tudományegyetem
támogatta.

53570681